

Per.
Lat
020

Prodit Budapestini VIII., Szentkirályi-u. 28. Calendis et Idibus cuiusque mensis, excepto Iulio et Augusto. — Pretium annuae subscriptionis: 4 coronae, in Germania 5 M., in Gallia 5 F. 25 c. □ □ Prostat Parisiis in aedibus Croville-Morant, 20 rue de la Sorbonne. — Teleph. 49—21. □ □

Nogi.

Mutshito, Imperator Iaponiae, conditor quasi alter patriae suae, qui cultum¹ atque¹ humanitatem¹ Europae in Iaponiam induxerat, ultimum iter perfecit. Pompa² funebris,² quae medio³ die³ coram⁴ milibus peregrinorum parabatur, his ipsis aenigma inexplicabile⁵ manebit: mos ille Iaponicus, ut corpus mortui imperatoris quinque bobus veheretur, silentium vastum,⁶ quod super exsequias² tota urbe agitabatur, belli ducis invictissimi, Marusuchi Nogi mors⁷ voluntaria,⁷ quam sibi dolore imperatoris mortui unā cum uxore conscivit.⁸

Expugnator gloriosissimus Portūs

Arturii morte sua universum orbem terrarum maerore affecit. Fides enim tanti viri erga imperatorem suum, pietas⁹ erga dominum, patriae patrem omnium hominum animos admiratione imbuunt.¹⁰

Vir ille fortissimus duos filios, aetate florentes in bello pro patria amissos sine questu,¹¹ mutus,¹² oculis aridis¹³ patiebatur, sed morte imperatoris amatissimi adeo afflictus est, ut iam vivere non posse arbitraretur.

Nogi patrium morem secutus ense sibi ventrem incidit,¹⁴ uxor autem eo ipso momento, quo

Nogi et Togo, classis praefectus.

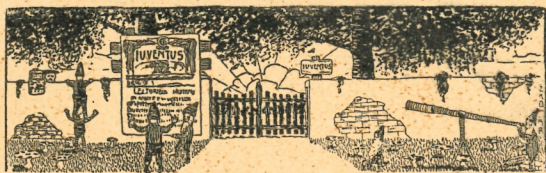
1 műveltség 2 temetés
3 fényes nappal 4 előtt
5 megmagyarázhatatlan
6 «mélységes» 7 öngyilkosság
8 elkövet 9 ragaszkodás 10 eltölt 11 panas
12 néma 13 száraz
14 fölívág

tormentorum¹⁵ fragoribus¹⁵ imperator mortuus efferri nuntiabatur, pugione¹⁶ vitam finivit.

Mortem voluntariam perhorrescimus,¹⁷ quia Deo soli, qui nobis vitam dedit, etiam tempus vitae nostrae finiendae permittendum est. Attamen tantā virtute cognitā in reverentiam ducis Iaponici eiusque uxoris inclinamur.¹⁸

¹⁵ ágyúörgés ¹⁶ tör ¹⁷ irtózik ¹⁸ hajlik.

LECTARIUS MINIMIS.

Peragratores parvi. II.

Elemerus. Quomodo rupem escendemus, amice?¹

Carolus. Patientiam!² Difficile est hāc chartā viam expedire,³ sed exspecta paulisper, iam video viam.

Facinus praeclarum.

Senex ditissimus omnem rem¹ familiarem¹ inter tres filios divisit, solum adamantem² carissimum sibi habuit. Hunc — inquit — illi vestrum dabo, qui facinus praeclarissimum patrauerit.³

Filii postquam fortunam tentaverunt,⁴ post tres menses domum redibant.

Maximus fratrum haec narravit: In via vir ignotus commisit mihi omnes opes suas neque sygrapham⁵ mecum⁵ fecit.⁵ Possidere potui pulchras res omnes; nam si res ad iudicium venisset, iudex omnia mihi iudicasset. Sed ego illa reddidi. Nonne adamantem meritus sum?

— Mi fili — respondit senex — hoc facere

Elemerus. Ubi?

Carolus. Aspice, in charta accuratissime⁴ delineata⁵ est.

Elemerus. Sed respice⁶ finem.

Carolus. Hac via eundum est.

Elemerus. Sed non eam video.

Carolus. Frondem⁷ in silvis non vides. Veni! (*Abeunt utrique.*)

★

Carolus et Elemerus laete canentes, lento⁸ gradu⁸ rupem escendunt.

Elemerus. Ubinam⁹ sunt amici nostri?

Carolus. Si rectā viā progressi¹⁰ sunt, conveniemus¹¹ eos supra.

Elemerus. Multo melius erat chartam geographicam inspicere, quam inconsiderate¹² loco incognito²⁴ viam tentare.¹³

Carolus. Recte loqueris, care amice. Et ego — confiteor¹⁴ — inquietus sum de Guilhelmo et Colomanno. Utinam¹⁵ eos iam videamus!

¹ felhág ² türelem ³ kitalál ⁴ pontosan ⁵ lerajzol
⁶ tekintetbe vesz ⁷ lomb ⁸ lassú lépés ⁹ vajjon hol
¹⁰ halad ¹¹ találkozik ¹² meggondolatlanul ¹³ megkísért ¹⁴ megvall ¹⁵ vajha

debeas: aliter homo improbus esses. Facinus tuum bonum est, sed non praeclarum!

Filius secundus: In proficiscendo — inquit — vidi puerum, in lacum⁶ cadentem. Statim me in aquam praecipitavi⁷ et miserum liberavi: testis est totus populus.

— Vitam tuam in⁸ discrimen⁸ dedisti,⁸ sed aliis periclitantibus⁹ hoc facere debemus. Facinus tuum bonum est, sed non praeclarum!

Nunc filium minimum ordo¹⁰ vocavit:¹⁰ Erat mihi inimicus quidam; qui cum oves pasceret, in¹¹ extremo¹¹ saxo cubans obdormivit. Si in somnis minime se movisset, praiceps¹² provolutus¹² perisset. Sed ego molliter¹³ eum excitavi.

— Tuus est adamas! — exclamavit senex. — Solus ille est corde generoso praeditus, qui inimicum magnanime tractat. *G. Totis.*

¹ vagyon ² gyémánt ³ elkövet ⁴ megkísért ⁵ kötelezvényt vesz valakitől ⁶ tó ⁷ vet ⁸ veszélynek kitesz ⁹ veszélyben forog ¹⁰ rákerült a sor ¹¹ szélén ¹² előrebukik ¹³ szeliden.

Elemerus. Sine causa te sollicitas,¹⁶ Carole. Amici nostri, qui strenui¹⁷ pedites¹⁷ sunt, certo iam arcem adepti¹⁸ erunt, cum nos illuc perveniemus.

Carolus. Quod Deus bene vertat,¹⁹ sed ego timeo, ne viā deerraverint²⁰ aut quid mali acciderit.

Elemerus. Ego te admiror, qui tam intrepidus²¹ et quietus es, nunc tam ignavus videris. Unde hic timor?

Carolus. Ignoro²² causam timoris mei. Sed vox quaedam interna²³ me monet, amicos nostros male fecisse, cum viā incognitā²⁴ per hanc silvam incertam arcem escendere voluissent. Et nos male egimus, cum eos solos abire sinebamus.²⁵

Elemerus. Non in nobis situm²⁶ erat eos retinere. Sed attende paulisper. Nihil audivisti?

Carolus. Nihil. Scis enim me dexterā aure²⁷ surdiorem²⁸ esse. Sed tu quid audis?

Elemerus. Hanc vocem: «Succurrite!»²⁹

Carolus. Nunc iam etiam ego eam audio. Vox est Colomanni nostri, ni³⁰ fallor.³⁰ Recte igitur malum praesagivi.³¹ Festinemus!

Elemerus. Inde vox audiebatur. Illuc³² specta per frondes! Etiam Guilelmum videre potes, humi³³ iacentem.

Carolus. O factum male! Quid agamus? Quo nos³⁴ vertamus?³⁴ O miselle³⁵ Guilelme! vivisne, care amice?

Guilelmus (gemens). Vae mihi! Cur non ivimus unā? O mi pater, o misera mater! Quid dicetis, si filius vester mortuus erit?

Carolus. Quid rei³⁶ est? Decidistine care amice? Saxa vestigium³⁷ fefellerunt?³⁷ Tu tace, noli te extendere.³⁸ At tu Colomanne, narra celeriter, quid factum sit.

Colomannus (flens). Identidem³⁹ nescivimus, quā viā eundum esset, itaque itinere deerravimus.²⁰ Tandem post multa conata⁴⁰ irrita⁴¹ illuc evasimus, ubi nunc tu stas, Carole. Repente sub pedibus Guilelmi lapis prolapsus³⁷ est, ita ut ille miserrimus procidens crus⁴² sibi fregerit, ut conicio.³¹ Sed nunc non est tempus garriendi,⁴³ immo auxilium ferendi.

Carolus. Recte mones Colomanne. Ego tecum hic maneo cum aegroto nostro. Tu Elemere, quam celeriter potes hac via, qua nos evasimus, decurre ad medicum,⁴⁴ ut auxilium ferat.

Guilelmus. O me miserum, cur non ivi vobiscum viā rectā, o cur fui tam inconsideratus?¹² Cur non mansimus unā, quem admodum⁴⁵ decuit, o... (evanescit!).⁴⁶

Elemerus. Nos in schola artem aegrotos tractandi,⁴⁷ vulnera obligandi⁴⁸ aliaque huius modi didicimus. Primum inspiciam⁴⁹ vulnus Guilelmi, deinde auxilium primum adhibebo,⁵⁰ tum demum ad medicum curram. (Cautē⁵¹ inspicit crus aegroti, exclamat.) Gratia Deo, nihil est praeter tibiam⁴² luxatam.⁵² E sudariis⁵³ nostris fomenta⁵⁴ facio et hoc momento ad medicum curro.

Carolus et Colomannus. Vivat Elemerus!

Guilelmus (oculos aperiens). Gratias tibi et vobis, carissimi amici.

16 izgat 17 derék gyaloglók 18 elér 19 fordít 20 eltéved 21 bátor 22 nem tud 23 belső 24 ismeretlen 25 hagy 26 feküdt, rajtuk állt 27 fül 28 süket 29 segítségül siet 30 ha nem csálódok 31 sejt 32 oda 33 a földön 34 fordul 35 szegény 36 «baj» 37 kicsúszik 38 erőltet 39 ismételten 40 kísérlet 41 hiábavaló 42 lábszár 43 fecseg 44 orvos 45 amint 46 elájul 47 kezel 48 kötöz 49 megvizsgál 50 alkalmaz 51 óvatosan 52 kifecamít 53 zsebkendő 54 borogatás.

Guil. Muelleri carmen «Im Krug zum gruenen Kranze...»

Latine vertit Guilelmus Lehmann Vratislaviensis.

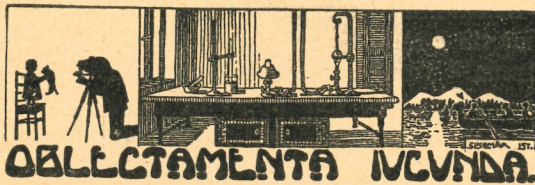
<i>Tabernam fronde complam¹</i>	<i>Stat poculum completum,</i>	<i>Consedi prope virum</i>
<i>Intravi sitiens.</i>	<i>Sed non ebibitur:</i>	<i>Os eius intuens,⁵</i>
<i>En mensae vini plenae</i>	<i>Defessi² fronte pera³</i>	<i>Amicum plane putans,</i>
<i>Viator assidens.</i>	<i>Ut mole⁴ premitur.</i>	<i>Sed, quis sit, nesciens.</i>

*Tum me viator contra
Inspexit sedulo,⁶
Implevit scyphum⁷ meum,
Me vidit denuo.*

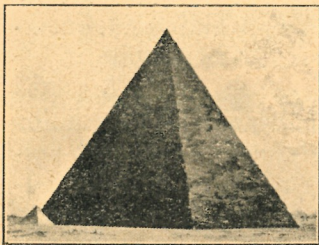
*Quam sonuere⁸ scyphi!
Ut arsit⁹ dextera!
«Amata vivat tua,
Mi frater, in patria!»*

1 diszit 2 fáradt 3 «batyú» 4 teher, 5 néz 6 «alaposan» 7 serleg 8 hangzik 9 égni.

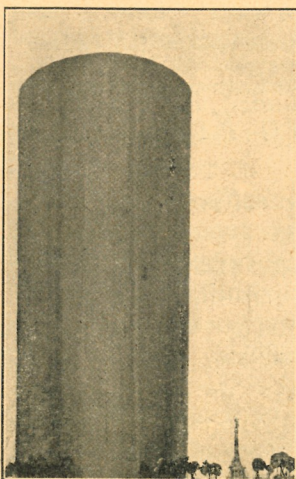

Operibus¹ metallorum¹ nostris temporibus tanta copia aeris aliarumque rerum pretiosarum e visceribus² terrae effoditur, quantam maiores nostri nec somniaverint. Milleni fossores³ descendunt quotidie, ut praecipue carbo⁴ ille fossilis⁴ proferatur, quippe⁵ qui ad innumerabilia machinamenta⁶

movenda prorsus⁷ necessarius sit. Adamas⁸ niger, ut aiunt, instar⁹ montium eruitur in dies, qui in naturam¹⁰ electricam¹⁰ mutatus vires humanas expleat.¹¹ In pictura videmus duas pyramides: alteram carbonis metra mille centum et quinquaginta altam, mille vero et quingenta latam; alteram minorem centum quadraginta sex metra altam, ducenta triginta tria latam. Altera nobis ob oculos ponit, quantum carbonis anno superiore effossum sit, altera clarissimam illam Cheopis ostendit.

Incredibile est pondus¹² ferri, quod singulis annis effoditur. Si consumptio¹³ huius

aeris eodem modo multiplicabitur,¹⁴ quo ultimis annis, timendum erit, ne intra sexaginta sex annos totum exhauriatur.¹⁵ Anno MCMX. toto orbe tonnarum¹⁶ quas vocant sescenties¹⁷ quinquagies octies centena et sexaginta milia ducenta sexaginta effossa sunt, tanta moles,¹⁸ ex qua

columna ferrea erigi possit, quae per¹⁹ medium¹⁹ occupet centum et sexaginta metra, per altitudinem quadringenta et quindecim metra, in²⁰ cuius²⁰ comparatione²⁰ turris illa Eiffeliana parva appareat. In pictura pondus illud ferri in²¹ conspectu²¹ ponitur iuxtaque²² statua Victoriae.

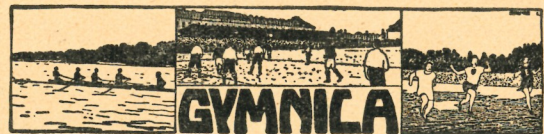
Metallum illud pretiosissimum, aurum quod anno superiore in usus humanos coactum²³ est, viae ferratae currus quinquaginta sex complere possit.

Inter aera, quorum ultimis annis consumptio¹³ uberrima²⁴ fuit, platina nominari potest. In²⁵ praesentia²⁵ nisi in montibus Hyperboreis²⁶ in usum gemmariorum,²⁷ artis litterarumque reperitur. Unius anni proventus²⁸ erat novem milium trecentorum et triginta chiliogrammatum. Quadrantal²⁹ huius metalli, quo³⁰

est pondere, latera tantum septuaginta quinque centimetrorum haberet, pretium autem sescenties³¹ sexagies centenorum milium, quia singula grammata circiter 7 coronis, duplo auri pretio constant.³² *Carthaus et Halke.*

1 bányászat 2 bele, belseje 3 bányász 4 kőszén
5 mint amely 6 gépezet 7 feltétlenül 8 gyémánt
9 mintájára 10 villamosság 11 pótol 12 mennyiség
13 fogyasztás 14 nő 15 kimerít 16 1000 kg. 17 65,860.260
18 tömeg 19 átmérőben 20 mellyel összehasonlítva
21 szem elé 22 mellette 23 meggyűjt 24 gazdag
25 egyelőre 26 Ural 27 ékszerész 28 termés 29 kocka
30 amilyen... 31 hatvanhat millió 32 kerül.

Francofurti ad Moenum¹ duodecimum certamen remigandi² ponebatur inter Gallos et Germanos. Utrunque³ singuli octoviri aderant, e quibus Galli, nunc octavum, victores abierunt. Parisini post acre certamen Germanos unius metri spatio antecesserunt.⁴

1 Majna 2 evez 3 mindkét felől 4 megelőz.

Tres aëronautae militares Gallici, *Lafarge, Reimbert, Joly* summā cum diligentia rebus aëronauticis student inquirentes,¹ quomodo deserta² Africae volando traicere possint.

Hi viri mense Martio huius anni suum quisque biplanum conscendentes comitantibus singulis hominibus castra, in colonia Gallorum sita reliquerunt et eo ipso die usque ad oasis Dzsema volantes pervenerunt. Postero die usque ad oasis Tuggurt tribus horis et dimidia, iter chiliometrorum ducentorum emensi³ vehebantur, quod iter quattuor diebus cameli perficere solent. Galli sperant fore, ut hac ratione facile omnes colonias in desertis Africae adire possint. Quod si effici poterit, magistratus ac milites posthac in coloniis longinquissimis machinis aëronauticis pro camelis utentur.

Machinae bis in mense in intima deserta ab oris⁴ maritimis⁴ ibunt et redibunt; vicena vel tricena aëroplana in vecturas⁵ coniungentur, quoque ternis hominibus sedentibus.

Iter chiliometrorum octo milium nuper fecit per deserta Renatus e comitibus *le More*, profectus ab urbe Algeria postque multos casus⁶ et errores usque ad urbem Timbuktu volando pervenit. Comitatus⁷ sunt eum Arabes duo, quorum altero duce et interprete,⁸ altero servo utebatur.

Illi experti⁹ sunt unam machinam tuto vehi non posse, nam si quis casus⁶ proficiscens opprimeret, his regionibus sine spe auxilioque diem¹⁰ obirent¹⁰ supremum.¹⁰

M. F., Nyiregyháza.

¹ kutat ² sivatag ³ kimér, «megtesz» ⁴ tengerpart ⁵ vonat ⁶ baleset ⁷ kísér ⁸ tolmács ⁹ tapasztal ¹⁰ meghal.

Iosephus Eötvös* de Providentia divina et religione.

Qui damnis¹ affectus fiduciam² in Providentia divina positam servaverit, eum fortunae tela³ affligere nullo pacto⁴ possunt; at qui eam amiserit, secundis⁵ rebus humanis satiari⁶ non potest; omnia enim, quae habet, eum variae fortunae⁷ commonefaciunt.⁸ Nihil est miserius illo homine, qui esse quendam superiorem, in cuius fidem se permittat, credere nolit vel credere nequeat.

*

Res iucundissima est — ut ait Pascal — naviculā vi venti agitatā vehi, cum scias, eam perituram non esse. Nonne huic rei simillima esse dicenda est eius vita, qui, cum in periculis versatur,⁹ oculos plenissimus fiduciā in coelos conicit?

Qui Providentiam in dubium non vocat,¹⁰ ei omnium aliarum dubitationum cruciatus¹¹ minimi sunt momenti.¹²

*

Homines religionem ei tantum esse necessariam dicunt, qui se felicem esse non sentiat; sed in terris — ubi nihil certum est et momentum proximum omnibus te privare¹³ potest, quibus salus tua nititur¹⁴ — quisnam se felicem sentire possit?

Vincentius Lakatos, Keszthely.

* *Iosephus Eötvös* baro, scriptor fabularum Romanensium celeberrimus, vir¹⁵ rei¹⁵ publicae¹⁵ gerendae¹⁵ peritissimus, natus est Budae anno p. Chr. n. 1813-o tertio Nonas Septembres. Centesimus ab ortu viri clarissimi annus anno sequenti celebrabitur. Itaque lectoribus Iuventutis has sententias offerre operae¹⁶ pretium¹⁶ esse duximus.

¹ kár ² bizalom ³ fegyver, «csapás» ⁴ módon, -képen ⁵ kedvező ⁶ kielégít ⁷ sorsra ⁸ emlékeztet ⁹ forog ¹⁰ «von» ¹¹ kín ¹² jelentőségű ¹³ megfoszt ¹⁴ rá támaszkodik, függ tőle ¹⁵ államférfi ¹⁶ érdemes.

Henrici Sienkiewicz Epistula.

Latine interpretatus est *Lad. Lud. Podobiński*.

Boyer d'Agen, clarissimus Gallorum aestheticae magister, nuperrime ad Henricum Sienkiewiczium epistulam misit, in qua ab eo petivit, ut sibi scriberet, quibus rebus ad fabulam «Quo vadis» conscribendam im-

pulsus et quomodo fabula per¹ orbem¹ ex-
cepta esset. Cui Sienkiewiczus ita respondit :

Vir Humanissime!

Libros «Quo vadis» scribere decrevi, cum
«Annales» Taciti, cuius operibus vehemen-
tissime delector, legebam et cum Romae
diutius morabar. Insuper Siemiradzkius, cla-
rus Polonorum pictor, qui eodem ipso tem-
pore Romae habitabat, erat meus dux et
aliquando mihi sacellum,² quod «Quo va-
dis?» nominatur, monstravit. Tum animo
concepi fabularem³ historiam³ ad illam pri-
mam Christianorum aetatem pertinentem
conscribere. Antiqua Roma semper mihi
admirationem movebat, quae eo maior erat,
quo plures legebam auctores, in quibus
Vester quoque clarissimus Gastonius Bois-
sier non desiderabatur.⁴ Haec est igitur, ne
sim longus, fabulae meae «Quo vadis» origo.
Nimirum Polonorum persecutiones⁵ magnam
ad mea consilia vim⁶ habuerunt.

Quod ad interpretationes⁷ fabulae «Quo
vadis» attinet, fieri potest, ut earum nume-
rus reliquarum mearum fabularum nume-
rum exsuperet. Nam praeter interpretationes,
quae vulgatissimis⁸ ac notissimis, ut Bri-
tannica, Gallica, Germanica, Hispanica, Ita-
lica nec non Russica expressae sunt linguis,
habes interpretationes Suecicas, Danicas,
Batavas, Hungaricas, Slavicas, Lusitanicas,
Neograecas, Armenias, Finnicas, Lituanicas
et multas alias.* Etiam in Iaponia fabulae
«Quo vadis» interpretatio prodiit, anno
autem superiore ab Hilmio, Constantinopo-
litano editore, interpretationem Arabicam
accepi. Quod ad numerum editorum tomo-
rum⁹ attinet, Te accuratissime edocere ne-
queo. Sed duodecim annis ante in Britanni-
cis foliis,¹⁰ quae «Black and White» inscri-
buntur, legi tomorum britannice a Ieremia
Curtinio redditorum ac venditorum iam
plus decies¹¹ centena¹¹ milia¹¹ edita esse. Ex
eo tempore complures anni praeterierunt
multaeque et novae editiones prodierunt,
quoniam Curtinius non unicus fuit inter-
pres.¹² Cuicumque interpretari libebat,¹³ fa-
bulam convertibat. Itaque, quod¹⁴ sciam, a
plurimis interpretibus libri mei conversi et
a plurimis editoribus editi sunt.

Simili modo in Gallia Kozakiewiczii et

Janaszii interpretatione excepta, quae qui-
dem sola me concedente edita est, infinita
exstat aliarum multitudo interpretationum,
quae aut elegantissime sunt vestitae¹⁵ aut
veste vilissima¹⁶ editae, minimi i. e. uno
franco vel quinquaginta centesimis vene-
unt.¹⁷ Iura vero servari non possunt, quon-
iam iuris¹⁸ litterarii¹⁸ condiciones¹⁸ Russis
cum reliquis Europae civitatibus non con-
venerunt. Mei igitur libri ubique conver-
tuntur neque quisquam me¹⁹ adit,¹⁹ ut sibi
vertere permittam, nedum²⁰ mihi mercedem
det. Plurimam salutem Tibi!

Scriptor Latinus.

* Fabula Sienkiewicziana in linguam Latinam
conversa post has litteras editas scriptori cla-
rissimo missa est.

Moderator.

¹ a világon ² kápolna ³ legenda ⁴ hiányzik ⁵ ül-
dözés ⁶ befolyás ⁷ fordítás ⁸ elterjedt ⁹ kötet
¹⁰ folyóirat ¹¹ 1,000.000 ¹² fordító ¹³ tetszik ¹⁴ ameny-
nyire ¹⁵ kiállít ¹⁶ silány ¹⁷ kapható ¹⁸ a szerzői
jogról szóló szerződés ¹⁹ hozzám fordul ²⁰ nem szólva
arról, hogy.

Vindobonae secunda hebdomade¹ huius
mensis ingens multitudo catholicorum con-
venerunt, ut eucharistiam² venerarentur et
adorarent. Summi³ pontificis³ vices⁴ gerebat⁴
Van Rossum cardinalis;⁵ praeter quem ad-
erant alii S.⁶ R.⁶ E.⁶ purpurati⁵ decem, multi-
tudo antistitum⁷ cum sex milibus sacerdo-
tum. Franciscus Iosephus imperator Austriae
idemque rex apostolicus Hungariae cum
regiae domus filiis ac filiabus etiam suum⁸
esse putavit sacra⁹ commota⁹ prosequi. Non
defuerunt procures¹⁰ Austriae, Hungariae
aliarumque terrarum cum omnium fere é
toto orbe ordinum et condicionum homini-
bus, inter quos etiam catholici Sinenses
cernebantur. Numerus eorum, qui pompae

¹ a hét ² Oltáriszentség ³ pápa ⁴ képvisel ⁵ bibo-
ros ⁶ Sanctae Romanae Ecclesiae ⁷ főpap ⁸ köteles-
ségének ⁹ körmenet ¹⁰ főurak

sacrae intererant, ad centum milia aestimatur. Dolendum erat, quod sollemnia sacra caeli¹¹ asperitate¹¹ et assiduis fere imbribus turbabantur.

Iacobus Doucet, qui quondam Parisiis vestificus¹² erat, thesaurum¹³ maximum artificiorum¹⁴ sibi comparavit, inter quae notabilia¹⁵ erant opera artis XVIII. saeculi: picturae, imagines¹⁶ delineatae,¹⁶ statucae, artificia¹⁷ meritoria.¹⁷ Quae res in auctione¹⁸ venditae quamquam pretiosissimae erant, tamen vero pretio pluris emebantur, ut opera pictorum Boucher, Fragonard, Watteau, quorum picturae¹⁹ lineares¹⁹ vicenis milibus francorum venibant;¹⁹ sculptoris Houdon sigillum,²⁰ puerulum quendam fingens²¹ quadringentis et quinquaginta milibus emebatur; sella²² autem obliquis²² anconibus²² aetatis Ludovici XV. triginta tribus milibus, sex sellae eiusdem generis ducentis viginti et quinque milibus, mensa aenea aetatis Ludovici XVI nonaginta milibus, supellex²³ unius²³ cubiculi²³ trecentis quinquaginta milibus.

Aemula²⁴ turris Eiffeliana est futura, quam quingenta metra altam Deck et Paetz machinatores²⁵ et²⁵ magistri²⁵ in urbe Düsseldorf exstruere parant. Forma turris simillima est futura Eiffeliana Parisinae; inter columnas os²⁶ erit arcuatum²⁶ centum nonaginta quinque metra latum. Arcus primus in altitudine nonaginta quinque metrorum erit et solarium²⁷ summum, quod in altitudine quadringentorum et quinquaginta metrorum aedificabitur, duabus machinis²⁸ tractoriis²⁸ escendi poterit. Turris acie²⁹ deficiet,²⁹ in quam scalarum³⁰ ambitus³⁰ feret. Quae turris erit Germaniae media³¹ statio telegraphica sine filo.

Vindobonae iuris³² periti³² in congressum convenerunt, ubi inter alia etiam de poena³³ mortis³³ agebatur. Disceptatione³⁴ finitā suffragia³⁵ ferebantur,³⁵ e quibus quadringenta viginti quattuor poenam illam terribilem abolendam,³⁶ quadringenta autem et septuaginta retinendam esse censebant. Etsi pars maior virorum doctorum supplicio³³ capitis³³ suffragabantur,³⁷ tamen omnes homines, qui etiam iudicem hominem erroribus obnoxium³⁸ existimant, abolitionem³⁶ necis publice³⁹ committendae etiam inter iuris con-

sultos tot defensores habere non sine gaudio intelligent.

Nos omnes iam audivimus vel legimus de ponte illo celeberrimo, quem I. Caesar decem diebus in Rheno flumine fecit. Quanti momenti sit in bello traiectus⁴⁰ fluminis cuiusdam opportunist, vel inde elucet,⁴¹ quod

pontibus exstruendis pars militum semper exercetur. Nuperrime in Gallia, in Pictonibus⁴² certamen⁴³ ludicrum⁴³ committebatur, ubi circa 50 machinae aeronauticae adhibebantur. Pons, quem pictura ostendit, quam brevissimo tempore a militibus Gallicis exstructus est.

In ultimo Iuventutis numero mentionem⁴⁴ fecimus discipuli, qui de summo ponte Francisci Iosephi in Danubium desiliens undis obruebatur. Nunc nuntius similis nobis Berolino affertur, ubi Ericus Bittner in columnam⁴⁵ Victoriae evasit, ut operā⁴⁶ umbellae⁴⁷ pensilis⁴⁷ desiliret. Quem saltum mortis fieri iusserunt, qui e spectaculis cinematographicis quaestum faciunt. Miserrimus cum in eo esset, ut desiliret, umbella tergo⁴⁸ aplata⁴⁸ defecit,⁴⁹ ita ut Bittner mortuus humi prostratus⁵⁰ sit. In tumultu, qui sequebatur, cinematographici elapsi sunt.

11 rossz időjárás 12 szabó 13 gyűjtemény 14 műremek 15 nevezetes 16 rajz 17 iparművészeti cikk 18 árverés 19 venni elkel 20 szobrocska 21 ábrázol 22 karosszék 23 egy szoba bútor 24 versenytárs 25 mérnök 26 ívelt nyílás 27 erkély 28 felvonógép 29 esúcsban végződik 30 csigalépcső 31 központi 32 jogtudós 33 halálbüntetés 34 vita 35 szavaz 36 eltörül 37 rászavaz 38 alávetett 39 az állam részéről 40 átkelés 41 látszik 42 Poitou 43 harcjáték 44 említés 45 oszlop 46 segítségével 47 szálló ernyő 48 hátához alkalmaz 49 megtagadta a működést 50 elterül

Turbine⁵¹ horridissimo afflicta est pars australis⁵² Sinae, quo quadraginta milia hominum periisse, plus centum milibus domicilio victuque quotidiano spoliati⁵³ esse nuntiantur. Cum hoc vere navi Americana, cui nomen erat Titanic, mille homines absumerentur, cum post mensem aliquot cives in oriente patriae nostrae turbine vitā privarentur, cum nonnullis annis ante Messina, urbs florentissima terrae motu tentaretur,⁵⁴ totus orbis terrarum conclamavit. Imperio Sinensi deest sensus⁵⁵ ille communis.⁵⁵ Quadragies⁵⁶ centies⁵⁶ centena⁵⁶ milia⁵⁶ huius terrae extremi⁵⁷ ingenii⁵⁷ sunt, qui una cogitatione coalescant,⁵⁸ uno dolore moveantur, uno animo teneantur.

51 forgószél, tájfun 52 déli 53 megfoszt 54 «megráz»
55 közszellem 56 400,000.000 57 nem oly szellemű
58 egyesül.

Dominus. Cur mendicas,¹ cum laborare possis?

Mendicus. Amicus sum humani generis. Nolo aliis occasionem laborandi adimere.

Guil. Weiss.

Praetor ad recognoscendos² exercitus ventitans milites haec interrogare solebat: 1. Quot annos natus es? 2. Ex quo tempore militas?³ 3. Vivuntne tibi utrique parentes? Ad quae milites sic respondebant: 1. Unum annum et viginti. 2. Duos annos. 3. Utrique.

Semel praetor ille severus militem quendam stolidum⁴ interrogavit: Ex quo tempore militas? Annos viginti et unum — respondit territus. Quot annos natus es? erat interrogatio secunda. — Duos annos, erat responsum.

Praetor singulari⁵ responso oppressus⁶ secum murmurat: Aut ego sum demens,⁷ aut tu.

— Utrique, respondit miles stolidus.

Budapest, III. reg. gymn.

Lad. Pausz.

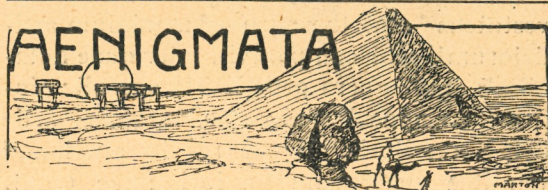
Paulus. Matercula, linguam mihi mormordi.

Mater. Porrige⁸ eam!

Paulus. Non faciam, quia magister vetuit.

Idem.

1 koldul 2 vizsgál 3 katonáskodik 4 ostoba 5 különös
6 meglep 7 bolond 8 kinyujt.

I.

Aliquis me alloquitur: «Hic sum ego mi fili!» Neque tamen meus pater est. Quis est ergo?

II.

	E	P	X
	U	L	G
	A	L	U
	E	H	R
	A	R	U
	E	N	O
	U	L	A

Litterae ordinentur ita, ut quartā quāque expletā vocabulum notissimum efficiatur.

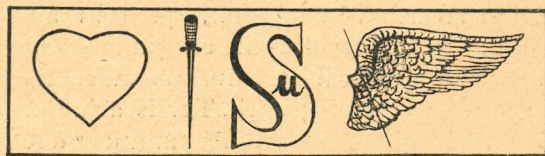
G. Beöthy.

III.

Vocabulum constat e septem litteris. 1. 2. 3. bestiolam, 4. 5. nomen vocis, 3. 4. 5. 6. 7. vocabulo Graeco columnam, 4. 5. 6. 7. genera armorum, totum autem animal quadrupes significat.

C. Tertl.

IV.

Amicis nostris, qui quarto anno ineunte nobis congratulabantur, hac via gratias agimus. Singulis responderé spatium exiguum vetat. — De ceteris litteris proxime.

Moderator ephemeridis **STEPHANUS SZÉKELY DR.** Budapestini, *Üllői-út 71.*, ad quem litterae quaecunque mittantur.

Sumptibus moderatorum ephemeridis: Magyar Középiskola.